

Kanne 1.3.2018 – BNP Paribas v. EKP

(Asia T-150/18)

(2018/C 161/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248 9 artiklan sikäli kuin siinä määrätään sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten vähennyksistä, jotka on annettu yhteiselle kriisintarkkailurahastolle, kansallisille kriisintarkkailurahastoille ja kansallisille ydinpääoman talletussuojajärjestelmille yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti, ja erityisesti kyseisen päätöksen 9.1, 9.2 ja 9.3 kohdan
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä ei ole oikeusperustaa, koska EKP käytti toimivaltaansa vakavaraisuusvalvonnan alalla toteuttaakseen laajuudeltaan yleisen toimenpiteen, joka kuuluu lainsäätäjän toimivaltaan, ja ylitti toimivallan, joka sille annetaan luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63) 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 16 artiklassa.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä on oikeudellinen virhe, koska EKP tulkitsee kantajan mukaan vastoin lainsäätäjän aikomusta unionin oikeuden säädöksiä, joissa annetaan luottolaitoksille mahdollisuus turvautua peruuttamattomiin maksusitoumuksiin suoriutuakseen osasta velvoitteitaan kansallisia kriisintarkkailurahastoja, yhteistä kriisintarkkailurahastoa ja kansallisia talletussuojajärjestelmiä kohtaan, ja epäsi näin kyseisiltä säännöksiltä niiden tehokkaan oikeusvaikutuksen. Kantajan mukaan EKP perusti lisäksi päätöksensä unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden täytäntöönpanotoimien, joita sovelletaan peruuttamattomiin maksusitoumuksiin, virheelliseen tulkintaan.
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös perustuu arviointivirheeseen ja sillä loukataan hyvän hallinnon periaatetta.

Kanne 26.2.2018 – Legutko ja Poręba v. parlamentti

(Asia T-156/18)

(2018/C 161/70)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Puola) ja Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Puola) (edustaja: asianajaja M. Mataczyński)

Vastaaja: Euroopan parlamentti